

135 (135).
HAYKANUŞ TER PETROSYAN'IN ANLATTIKLARI
(1910, YEDESYA [URFA] DOĞUMLU)

Bizi sürgüne gönderdiler. Biz üç kız, üç erkek kardeştik. Babam demirci Nerses Demirciyan'dı; zanaatkâr olduğundan onu sürgün etmediler. Bir de nalbant, baytar, bir de kalaycıyı saray ya da mahkeme gibi bir yere götürüp isimlerimizi değiştirerek bizi Türkleştirdiler. Babama Ahmed, erkek kardeşlerime Khalil, İbrahim, Mehmet; anneme Fatma, ablama Zekiye, kız kardeşime Emine, bana da Bahiye isimlerini koydular. Gidip Türklerin mahallesine yerleştik.

Türkler gelip ablamı istediler; ama, vermedik. Türk'ün eline düşmesin diye, "Nalbandın oğluna verdik" dedi babam.

Türkler Ramazan'da oruç tuttuğunda, biz de bütün gün oruç tutmalıydık. Gelip dilimizin beyaz olduğunu kontrol ediyorlardı; yoksa bizi cezalandırıyorlardı. İngiliz geldiğinde, yeniden Ermeni olduk. Babam gitti, kız, erkek Ermeni öksüzleri topladı, bizimle birlikte onlara da baktı...